

Faysal

Faysal was een pechvogel zoals je die maar zelden ziet. Geboren met een vreemde afwijking aan de voorpoten, waar hij in zijn geboorteland enige malen aan geopereerd moest worden.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Vervolgens belandde hij bij aardige mensen die echter veel te veel honden hadden.

Op een ijskoude dag, op de op een na laatste dag van 2011 verhuisde hij naar de opvang in Drachtstercompagnie. De vorige eigenaar had ons verteld dat hij zich bij een wilde achtervolging van een stelletje geiten van een buurman enorm geblesseerd had. In ieder geval vonden wij dat hij vooral achter zo raar liep.

We stelden hem aan de dierenarts voor, die na enig onderzoek vaststelde dat zijn knieband was afgescheurd –tijdens het geitenjagen? – maar dat die blessure niet behandeld was. Er zat niets anders op dan hem te laten opereren en hem een nieuwe knieband te geven. De operatie verliep voorspoedig, Faysal genas ook voorspoedig en had in de dagen dat hij in het kantoortje van Martine verbleef een hoop lol met alle melkcupjes en suikerstaafjes die hij zó van tafel kon plukken.

Na zes weken, toen we een beetje hoop hadden dat het allemaal goed zou komen met onze Faysal, kwam er een tegenslag van jewelste. Op een ochtend kon hij niet meer op zijn geopereerde en inmiddels dikgeworden poot staan. Terug naar de dierenarts. Nieuw onderzoek: helaas, de nieuwe knieband was losgeraakt. Tja, toen moest hij weer geopereerd. Nieuwe knieband, nieuw revalidatieproces. En natuurlijk werd die arme Faysal echt enorm goed in de gaten gehouden. Hij mocht helemaal niks. Honderd meter aan de lijn en snel terug.

Maar uiteindelijk ging ook die ellende voorbij. En toen begon het wachten, het lange wachten. Faysal werd in het peethondenprogramma opgenomen en iemand in Zwitserland die hem heel graag zou willen hebben maar op dit moment gewoon niet in de gelegenheid is een Afghaan te hebben, werd eerst peetouder.

Intussen was uw stukjesschrijver helemaal in de ban geraakt van deze gigantische reu met zijn onverwoestbaar optimistische karakter. Nou, zult u denken, duidelijk toch : neem die hond dan. Maar zo eenvoudig is dat niet. Het gevaar van ons soort werk is dat je makkelijk in de verleiding komt om er 'eentje bij te nemen' en voor je het weet ben je zelf een soort verzamelaar geworden. Dus nam zij wel iedere gelegenheid te baat met Faysal te gaan wandelen en zo, maar Faysal moest echt wachten op zijn mensen.

En 653 dagen na die koude dag eind december 2011 kwamen die! Faysal ging mee wandelen, gedroeg zich voorbeeldig, sprong in de auto en vertrok naar het altijd bruisende Amsterdam. Hij onderging met enthousiasme een bad- en shampooobehandeling en leerde dezelfde dag nog trappen lopen. Nu moet hij alleen nog even leren dat hij niet met zijn forse gewicht aan de riem moet gaan hangen, maar daar wordt aan gewerkt.

Wind mee: Faysal

Faysal, zet hem op, we hebben de best mogelijke mensen voor je uitgezocht! We hopen je nog vaak in Kootwijk te zien. En veel succes met je pogingen om af en toe een hap tonijnsalade te bemachtigen.....